

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért,
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A székely vasutak kérdéséhez.
IV.

Már most vessünk egy futó pillantást azon székely vidékekre, a melyekhez az ágostonfalva-ujtozi irány egy kissé távol esnek.

Először is kezdjük Csikmegyének északi részén. Ennek főbb kiviteli cikkeit a fa képezi, a mire ott a Maros eddig is oly ocsós ezért célszerű utnak bizonyult, melylyel szemben a vasuti szállítás legkisebb előnyt sem szolgáltatathatna.

Ezután következnek Udvarhelymegyeye. Itt, a mint ifj. Dániel Gábor és Ugron Gábor engedményes uraknak a tervezetben tett nyilatkozataiból látom, így is, úgy is megkezdetik az építés már a tavaszon Héjasfalvától Zetelakáig, mi által Udvarhelymegyeye érdekei nyugot felé ki lesznek elégítve. Keleti érdekeinek kielégítését is meglátandjuk mindjárt.

A mi az Ugron urék vonalának Zetelakától Gyimesig leendő kiépítését illeti, arra szükségfelettnék tartom tüzetesebben reflektálni, mert azt hiszem, hogy ezen utvonálnak szükségtelen volta már magában hordja a kivihetelenség, vagy más szóval a bukás csiráját. Ez a vonal egy kelet felé törő székely vasutnak — más technikai akadályokat nem is számítva — igen hosszú lenne, a miért sem a birodalom, sem a Székelyföld érdekeinek egyáltalában nem felelne meg.

Csak egy kis tüzetes utánnézés kell és előttünk áll világosan az egész kép. A Dániel Gábor és Ugron Gábor urak által proponált héjasfalva-gyimesi vasút hossza, a mint ők részletesen kiszámították, 213-2 kilométer lenne. Galacz tudvalevőleg a legelső számítás szerint onnan körülbelül 225 kilométer és így Héjasfalvától Galaczig nem lehetne rövidebb az ut 438-2 kilométernél, míg az ágostonfalva-galaczi ut Ágostonfalvától Galaczig a legmagasabb számítás szerint is 232 kilométernél hosszabb teljességgel nem lenne. A két vonal célszerű összehasonlíthatása szempontjából mindkét vonalnak kiindulási pontjául Héjasfalvát véve, lenne tehát Héjasfalva, Udvarhely, Gyimes és Galacz, mint mondám, 438-2 kilométer, míg Héjasfalva, Kézdi-Vásárhely, Ojtoz, Galacz összesen csak 300 kilométer lenne.

Szóval; ha az udvarhely-héjasfalvi vasut kiépült épen a nevezett urak terve szerint, mit mindannyian szívünkkel ohajtunk, Udvarhelyről Héjasfalvára visszajöve és onnan Galaczra menve, rövidebb lenne az ut 97-2 kilométerrel, mert Székely-Udvarhelytől Héjasfalva 36-5, Héjasfalvától Ágostonfalva 68,

Ágostonfalvától Galacz 232 kilométer, tehát összesen 336-5 kilométer.

Már pedig annyit nemcsak a székely, hanem minden más ember is tud, hogy a székely gazdaság, kereskedelem és ipar érdeke nem azt kívánja feltétlenül, hogy a keleti vagy nyugoti irányba szállítandó áru a Bozita, Limbus, Hargita vadregényes tájaiban gyönyörködje, hanem csak azt, hogy az minél hamarabb és minél olcsóbban rendeltetési helyére juthasson, s ha még ezen felülis valamit kíván, ez is csak az lehet, hogy a lehetőségig minél népesebb vidéken fusson el.

De álljon itt még egy pár szó erről a Zetelakától Gyimesig futó vasutról, mert Zetelakáig, a mint már mondám, teljesen helyesnek és ohajtandónak tartjuk.

Zetelakától Gyimesig nem kevesebb, mint 163-9 kilométer utat tesz, és ugyan, ha szabad kérdenem, hány ezer lélek lakik ezen hosszú vonal közelében? Mintha épen ki lett volna keresve, hogy merre vannak a Székelyföld legnépesebb vidékei.

Hát ha már csakugyan át akarunk törni a Hargita hegylánczra és tehetségünkben is áll azon áttörni, ha mindjárt egy kissé több fáradság és költséggel is, miért nem inkább Székely-Udvarhelytől Csik-Szereda irányában és onnan Alsíkon és a Kászon völgyén keresztül Ojtozba? Hisz Székely-Udvarhelytől Galacz ez irányban van közelebb s a Székelyföldnek ez a része a legnépesebb és ugy gazdasága, mint ipara és kereskedelme ebben az irányban fejlettebb. Én részemről ezt a figyelmetlenséget Alsíki, de legkevésbé Kézdi-Vásárhelytől és épen Ugron Gábor ur részéről, ki csak nem sok idővel is ezelőtt városunk és annak polgársága iránt itt nálunk oly szép szavakban hangzottatta lángoló szeretetét, egyáltalában nem vártam volna; nem vártam volna akkor, midőn egy kis figyelem és jó akarat ezuttal nem hogy közérdekbe ütköznék, hanem ellenkezőleg, azt épen előmozdítaná; mert meg vagyok győződve arról is, hogy ha Ugron ur valamely teendőinek elintézése végett a Duna torkolatához, illetőleg Galaczra akarna utazni és az odajuthatásra legrövidebb utat akarna választani: azon esetben bizonyosan nem a zetelaka-limbus-gyimesi, hanem legalább is a csikszereda-kézdivásárhely-ujtozi utirányt választaná.

De nem folytatom tovább; hisz mindnyájan tudjuk, hogy a székely ember még tüzetesebben gondolkodik a pénz-, mint a politikai kérdés felett.

Épen azért, bár tovább is folytathat-

nám s kimutathatnám számokkal még azt is, hogy Héjasfalváról Jassyba is hamarabb el lehet jutni Ojtozon keresztül, mint a limbus-gyimesi vonalon, a már elmondottak után azt ez idő szerint teljesen feleslegesnek tartom.

Hátra lenne tehát még Marosszék. Ennek, ha nincs is teljesen kielégítő vasútja, de van a főhelyén Maros-Vásárhelyig.

Molnár Józsiás.

Országgyűlés. A képviselőház a szerdai ülésen befejezte a földművelés-, ipar- és kereskedelmi minisztérium költségvetésének tárgyalását. Számos tételről voltak felszólalások, de élénkebb vita egyik kérdésnél sem merült fel. Továbbá az előadó rövid beszéde után a ház észrevétel nélkül elfogadta a tengerészeti hatóság épületeinek költségei tárgyában benyújtott törvényjavaslatot. Csütörtökön megkezdették a vallás- és közoktatásiügyi minisztérium költségvetésének tárgyalását.

A porta és Bolgárország közt tudvalevőleg már hosszabb idő óta egyezkedési alkudozások folytak a kelet-ruméliai kérdésben. A hatalmak akarták, hogy a bolgár uniót Sándor fejedelem első sorban a szultán által ismertesse el. Most az egyezmény létrejött. A szultán oly értelemben járult a két Bolgárország perszonál-uniójához, hogy Sándor fejedelmet kinevezi öt évre Kelet-Rumélia főköormányzójává, csupán azt köti ki, hogy egyes ruméliai török falvak egyenesen a török kormányhatósága alá tartozzanak s a fejedelem kötelezze magát, hogy kívülről eredő megtámadások ellen Törökországot védeni fogja. Egyébként a berlini szerződés jogerejét mindkét fél továbbra is elismeri. Az egyezményt Kiamil basa és Czanow bolgár külügyminiszter írták alá. A szultán már kibocsátá az azt jóváhagyó császári iradét. A porta az egyezmény létrejöttét s tartalmát még e héten közli a hatalmakkal.

Észrevételek és visszhang

Beksics Gusztáv urnak „Magyar érdek Erdélyben“ cz. cikkeire.

Maros-Vásárhelytől, 1886. jan. hó.

(Folytatás.)

Kétséget nem szenved, hogy a Királyhágón innen Erdélyben a magyar állam-eszmének nyilvánvaló megtámadatása, süllyedése többek között főleg azon téves fel fogásban rejlik, hogy az az államot alkotó és fenntartó politikai nemzet élő lényétől elválasztva, az az összes népcsalomra általánosan vétetik, a miért is az a most divó államnyelven kívül bármelyik nemzetiségre alkalmazható fogalomvá vált; elősegítvén azon államellenes üzelmekeket, mérenyleteket, a melyek Magyarországot tabularasnak tekintik, saját divergáló önző céljaik elérésére kizsákmányolni törek, annak legteljesebb bizonyítékául, hogy az általánosan vett magyar nemzet nem létezik, hanem csak fikció.

Beksics ur cikkeinek egyik főérdeme,

hogy határozottan és nyíltan kimondja, miszerint a magyar állam érdekei a magyar nemzet egyéni lényétől és annak érdekeitől el nem választhatók, át nem származhatók.

Nem is szabad feltenni, hogy a magyar nemzet 1848-ban a társadalmi reformok és átalakulás terére azért lépett, hogy anyagi előnyei feláldozása után a magához emelt és egyenjogositott nép-conglomeratumban öngyilkos módjára elenyésszék, eredeti faji lényét, sajátosságait, azokhoz kapcsolt államalkotó és fenntartó előjogait, attribútumait levetkőzze.

Hanem azt kell elfogadni, hogy átértve a polgárosultság, emberi művelődés, előhaladás örök törvényeit, annak hódolt; megifjodva és erősödve kíván feladatának megfelelni, a többi népcsaládok és államok sorában méltó helyét megtartani, tovább fejleszteni saját éne lényébe, a miből önként következik, hogy az 1848. utáni magyar állam csak continuációja az 1848. előtti, már ezred év óta fennállóknak, megalakultnak.

A történelmi jogalapon kívül a legelvéthetlenebb, az önvédelem, önfenntartás természetű szent joga szabja elő minden egyének, annyival inkább egy államnak, saját megtestesült lénye biztosítását, megvédését és előrehaladását erkölcsi és anyagi téren egyaránt minden mások között és felett érvényesíteni, a mint tették is ezt valódi államfőink és férfaink, a legislatio és minden más állami közintézkedéseiknek egyaránt fikciónak tartván a cosmopolitizmust és a nemzet lételét, anyagi jólétének, előmenetelének biztosítása nélkül.

Böles intézkedéseik az idők zivatarai és változásai között majdnem ezred éven át korunkig fenn is tartották a magyar államot, s bárha a más nemzetiségek is eleitől fogva léteztek a hazában, épen mint most, mégis ez oldalról veszély nem fenyegette. Megóva és biztosítva megtestesült eredeti lénye számára a történelmi és az önfenntartási jogok alapján kivívott fölényt, souverain jogokat: más államok példájára sem nem irtotta ki, sem erőszakosan nem kívánta magába olvasztani a heterogen elemeket, valamint most sem teszi ezt.

Az az eszme tehát, a melyet Beksics ur cikkeiben hangsúlyoz és felelevenít, mely szerint Erdélyben a magyar államérdekek sulypontja a székely népben és földjén keresendő és előmozdítandó: nem új, csak átháramlott, vagy elejtetett.

Ezen eszme, magyar államfenntartó axióma egyidejű a honfoglalással. Azt követték és alkalmazták gyakorlatilag az elválás előtt és után legjobb királyaink és fejedelmek, a kik a prima occupationál fogva birt bérceik és völgyeik közé letelepedett, kiváló harcziás tulajdonokkal felruházott, szabad instituciójukkal élő, testileg, lelkiileg ép, munkagyőző és szerető székelyben és annak ősi földjén találták fel a magyar állam-eszmének valódi megtestesülését, védelmét és biztonságát.

Ép ezért e népek érdekeit államérdekeknek tekintve, azt az oligarchák hatalmaskodásai, erőszakoskodásai, tisztviselőik tulkapásai, zsarolása ellen megvédni s a székely örökösödést és más, a vagyont és birtokot biztosító ősi nemzeti törvényeik szabad gyakorlásában fenntartani, elősegíteni állami kötelességüknek tekintették. Ennek és har-

ezias vitézségüknek tulajdonítható, hogy az ősz Székelyföld 1289-ben László király jutalmazása folytán megővített Aranyos-székekkel a hova aztán a székelység főlöseges raja kitelepédvén, még most is fennálló székely községeket alakított; továbbá Hunyad, Görgény és más várak védelmére alkalmaztatván, azon vidékeken is előmozdították a magyar elem terjedését, a hol azonban később a nemzeti fejedelmek korának lejártá, főleg pedig a sokszor betört küllelenségek és belzendülések következtében kiirtattak és eloláhosodtak. Az eloláhosodást bizonyítják azon vidékek már most oláhul beszélő és nagy részben oláh hitet valló számos lakóinak nemcsak megtartott családi nevei, hanem külső sajátságai is.

A székely nép tehát a magyar államra megbecsülhetlen anyagot szolgáltat az állam gondoskodását sokszorosan megérdemelte és viszonzotta. Constitutioja példaképen szolgált a magyar alkotmányos államformának, másfelől erős karjával megvédté a hazát és felesleges rájával benépesítette a Királyhágon inneni többi részeket.

Minthogy a jövő a jelenen, a jelen a múltakon alapszik s a magyar állam egyik létjoga épen történelmi alapon nyugszik, mint kösziklén: szükségesnek láttuk a székely nemzet multját, államfontosságú értékét érinteni, és annak igazolásul idézzük egyik legkitünőbb magyar államférfi és jogtudósunk, a 14-ik században, tehát a székely nemzet eredetéről irt ethymologiai munkájáról ismeretes Hunfalvy ur előtt majdnem 500 évvel előbb született Verbőczy István kir. helytartónak a székely nemzet eredete és sajátságaira vonatkozó, a Tripartitum III. részének II. cikkében lévő közhitelű, Hunfalvy ur feltevéseivel merőben ellenkező következő bizonyosságtételét:

„Sunt praeterea a Transilvanis in partibus Scythuli, nobiles privilegiiati, ab Scythico populo in primo eorum ingressu in Pannoniam propagati, quos nos corrupto vocabulo siculos apellamus-dissimili penitus lege et consuetudine gaudentes rerum bellicarum expertissimi, qui per tribus et generationes atque lineas generatiorum (antiquorum more) haereditates ac officia inter sese partiuntur et devivunt.“

Idézzük továbbá Boeckai István fejedelemnek az államra vonatkozó és nagy horderejű végrendelete következő tételeit:

„Intjük a nemes országot, Erdélyt, mint édes hazánkat, sőt megmaradásunknak örökségéért az Istenre kényszerítjük, az egy igaz dologból látva mind jelen való, mind következő állapotjukat, a székely nemzetséget, a mi tőlünk neki adott szabadságba tartásuk meg és successorunknak erre legyen főgondja, így mind magának, mind az országnak birodalma örökössebb lenne.“

Erdélynek a dicsőségesen uralkodó felséges ausztriai ház seceptuma alá jutása utáni időkben is a székely nemzet és földje államfontosságú elismerésül a fejedelmi címbe felvétellett és használtatott „a székelyek grófja“ czíme.

Anyagi és művelődési céljai előmozdítására pedig a kir. tábla székhelyül a Székelyföld fővárosa Maros-Vásárhely választatott ki és oda helyzetetett az, a mely államhatalmi ténynek köszönheti a város előhaladását, kifejlődését és fénykorát, a midőn a kir. tábla irtói kara a hazai fiatalság gyűlpontjává lett, a mi egyfelől a társadalmi életiséget, közművelődést, másfelől a pénzforgalmat, az ipart és kereskedelmet nagy mérvben elősegítette. Ennek tulajdonítható, hogy a nagyérdemű gróf Teleki Sámuel itt alapította meg és állította fel nagybecsű könyvtárát. Aranka György kir. táblai bíró pedig irodalmi köre és működése által a mult század végén s ennek elején a magyar irodalomnak, központjává, kezdeményezőjévé vált, fényt és reménysugárt árasztva szét mindkét magyar hazában.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Gy.-Szentmiklós, 1886. január 30.

Tekintetes szerkesztő ur!

Városunkba is beköszöntött Carneval hercege. Január 23-án a „polgári olvasókör“ sikerült tánczvizalmat rendezett a Laurenczy János nagytérben Csörgő Venczel ur elnöklété alatt.

A tánczterem a legnagyobb csinnal volt feldiszipve; a rendezők keblükön csinoskék nefelejs és rózsaszín csokorral készített jelvényt viseltek.

Az estélyen számos intelligens család volt jelen, s mindenki kitünően mulatott, a táncz folytonos jó kedvvel egész reggeli 5 óráig tartott. Nagy melegezésünkre szolgált az, hogy hölgyeink kerestek egyszerűséggel voltak öltözve, ez is okozta némi részben az estély jó sikerülését. Vajha ezután is így volna, akkor bizonyára farsang végével a család fentartott erszénye nem jutna oly siralmas állapotba!...

A díszes kölgysokoru közül megemlítjük: Merza Kristófné, Sáska Kajetánné, Lázár Zakariásné, ifj. Vákár Istvánné, Lázár Antalné, Havas Jakabné, Fenczel Jánosné, Lázár Jánosné urnőket; továbbá Romfeld Eliz, Kiss Gizella, Lázár Eliz, Fejér Véri, Csörgő Hermin, Bogdán Aranka, Csörgő Erzsike, Bogdán Katinka, Czárán Bertha és Janka és Karácsony Winka ur-hölgyeket.

Bevétel volt 97 frt 50 kr, kiadás 10 frt maradt tiszta jövedelem a könyvtár javára 27 frt 50 kr.

A „polgári olvasókör“ az ezelőtti években gyenge állapotban volt úgy pénz, mint könyvtára tekintetében, de Csörgő Venczel ur derék elnökünk buzgólkodása, nemkülönben sok derék ur és urnő nagylelkősége folytán újra virágzásnak indult, melyért fogadják a legnagyobb elismerésünket.

A közjótékonyaság terén is buzgólkodik városunk. A szegény tanuló gyermekeket segélyező „Rongyhasznosító egyet“ január hó 24-én tartotta évi rendes közgyűlését, mely alkalommal több új tag iratkozott be.

Orel Máté ügyvéd ur, egyetünk fáradhatlan, buzgó és áldozatkész elnök lelkesítő beszédével nyitá meg az ülést. Ezután Orel Dezső az egyet jegyzője tette meg évi jelentését az egyet működéséről, egyszerűsmind elismerést szavazva azoknak, kik az egyet javára az éven át fáradoztak. Kálmán István egyel. gazda is megtette szokott jelentését a kiosztott ruhaneműek mennyiségéről.

Ezek után elnök úgy a maga, valamint az egyet tisztikara nevében megköszönvén az egyet részéről irántuk tanúsított bizalmat, leköszönt állásáról. Az alapszabályok 6-ik pontja szerint a többi tisztviselőnek is, ugyszintén a felügyelő bizottsági tagok közül két férfi- és két nőnek, a kik legrégebb viselik e tisztet, le kelle köszönniök.

Ezek helyett új tagok választottak.

Szavazatszedő bizottsági tagokul Kritsa Zoltán, Fenczel János és Kritsa Konrád lőnek felkérve.

A tisztikar következőkép alakult meg:

Elnök Orel Máté, alelnökök Tiltscher Edéné, Ferenczy Györgyné, jegyző Orel Dezső, segédjegyző Kritsa Konrád, pénztárnok Frunkucz Antal, gazda Kálmán István, segéd-gazda Kálmán Istvánné, felügyelő bizottsági tagok Merza Kristófné, Lázár Hedvig, Fenczel János és Havas Jakab.

Adja Isten, hogy egyetünk évről-évre gyarapodjék, melynek célja a szegény gyermekeket ruházattal ellátni, hogy azok ezáltal elősegítve legyenek az iskolába járásra; adja Isten, hogy e szép nemes eszmét minél nagyobb mérvben megvalósíthassa.

Orel Máté ügyvéd urat, derék elnökünket, szívünköl üdvözljük s kívánjuk, hogy lehessen egyetünknek ezután is, mint eddig, erős támasza! Hisz egyedül az ő buzgó fáradozásának köszönhetni, hogy e derék egyet itt is létezik.

Egyeleti tag.

Nyílt levél a „Székelyföld“ szerkesztőjéhez.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja folyó évi 8-ik számának „Bálkrónika“ című rovatában a megyei tisztviselőnek folyó év január hó 23-án S.-Szentgyörgyön megtartott báljáról irt tudósításban oly dolgok foglaltatnak, melyek a valóságnak meg nem felelő, nem mulaszthatom el, hogy arra, illetőleg azokra, mint a rendező-bizottság egyik tagja, észrevételeimet meg ne tegyem, kérve a tekintetes szerkesztő urat, hogy annak becses lapjában helyet adni méltóztassék.

A kérdéses cikkben a következő foglaltatik: „A karzat tele volt szép és válogatott hölgyközönséggel, azonban a tánczteremben csak 24 tánczos hölgy állott a ropant számú tánczszomjas ifjuság rendelkezésére. Talán innen magyarázható azon nyomott kedélyhangulat, mely kezdettől fogva a közönségen uralkodott, s a melyt a desperált rendezőségnek sem sikerült derűltébbé tenni.“

Meg vagyok győződve, hogy a fentebbiek íróje jelen volt a bálban s nem hallomás után irta azt, hanem saját meggyőződését követte, melyre, mivel rossz akaratot feltételezni nincs szándékom, sem okom, csak azt jegyzem meg, hogy meggyőződése nagyon is téves. Tény az, hogy a tánczosok száma jóval meghaladta a tánczosnők számát, de ezen körülmény okot arra, hogy a kedélyhangulat a bálban nyomott legyen, nem szolgáltatott és nem is szolgáltatott; s a rendezőségnek is, melynek, megjegyzem, hogy 24 tagja közül csak hat volt tánczos, nem kellett arra törekedni, hogy a nyomott kedélyhangulatot derűltébbé tegye, mert erre szükség nem volt, mivel a multság megkezdődteval a minden nagyobb bál kezdetén szokásos kedélyhangulat felélénkült és tartott a jó kedv mindvégig; s nem tette desperálttá a rendező-bizottságot, mert erre oka nem volt, annál kevésbé, mivel a rendezett bál ez alkalommal is úgy sikerült, hogy mint rendező bizottsági tag is nyíltan el mondhatom, hogy megyénkben a folyó évi farsangon rendezendő bálak közt kivívta az első helyet.

Mindezek arra inditnak, hogy visszautasítsam a tudósító urnak azon a valóságnak meg nem felelő kifejezését, hogy a rendező-bizottság desperált volt; visszautasítom azon kifejezésével együtt, mely szerint Háromszékmege tisztviselői kara által rendezett bált „szomorú gyülekezettnek“ nevezte, mely kifejezést, mint sértőt, még akkor is visszautasítanék, ha az elnézésből vagy meggondolatlanságból iratott volna; mert legyen meggyőződve a tudósító ur, hogy az a multság, a hol megyénk előkelő közönsége — ha a szokottnál kevesebb számban is — megjelent és ott hosszasan jól mulat, nem lehet „szomorú gyülekezet“; s a desperálnak nevezett rendező-bizottság tudott és bármely alkalommal fog tudni oda hatni, hogy megyénk előkelő közönségének egy kellemes multságot szerezzen.

Kénytelen voltam ezt elmondani annál is inkább, mert nem csak a rendező-bizottságra, hanem a megye jelenlévő közönségére nézve is sértőnek találtam azt, hogy bármi szándékból valaki a tisztviselői kar által rendezett multságot „szomorú gyülekezettnek“ nevezze, s téves tudósítása által úgy a tekintetes szerkesztő urat, mint becses lapja olvasóit félrevezesse.

Remélem, hogy a viszonyok változtával megyénk közönsége már a legközelebbi alkalommal számos megjelenésével fogja azt bebizonyítani, hogy a megyei tisztviselők által rendezett és rendezendő bálak nem voltak és nem lesznek soha „szomorú gyülekezettek.“

Fogadjá a tekintetes szerkesztő ur tiszteletem kifejezését.

S.-Szentgyörgyön, 1886. január 30-án.

Vajna Miklós,
rendező-bizottsági tag.

Különfélék.

— Időjárásunk. Már azt hittük, hogy megfordult a világ rendje s februárban egészen kitavaszkodunk, oly enyhe napok jártak az utóbbi időben. E hét közepén aztán felkelt az öreg Nemere, megsuhogtatta szárnyait s néhány óra alatt hó és fagy borítá be a természetet. Időjárásunk ez egyszer igazat adott a kalendáriumnak, mely a bekövetkezett második telet előre megjósolta. Most már meghihetünk neki.

— A sepsiszentgyörgyi jótékony nőegyletnek 200 drb sorsjegyet küldött a Kézdi-Vásárhelytől levő háromszékmegei árvalánynevelő intézet igazgatósága elárúsítás végett és — oh, fájdalom! — a sepsiszentgyörgyi jótékony nőegyletnek nem sikerült egyetlen egy sorsjegyet sem eladni. A sepsiszentgyörgyi jótékony nőegylet nemcsak egy sorsjegyet sem adott el, de sőt bölcs tekintetbevételeval azon körülménynek, hogy az el nem árusított jegyek január 31-én tul nem fogadtattak el, február 3-án Háromszékmege hivatalos boritéka alatt, a megye pecsétjével ellátva küldötte vissza a 200 drb 20 kros sorsjegyet. Ily uton természetesen az árvalány igazgatóság félrevezettetvén, a küldeményt — valami hivatalos átiratot sejtve alatta — elfogadta. A felbontéskor tünt ki, hogy a megye pecsétje alatt a jótékony nőegylet átirata lappang. Nem reflektálva a sorsjegyek visszaküldésének különös módjára, melyen kell sajnálkozunk azon, hogy a sepsiszentgyörgyi jótékony nőegylet egy oly megyei intézet érdekében, mely Sepsiszentgyörgyről és vidékéről ép annyi árvát fogadott kebelébe, mint Kézdi-Vásárhely vidékéről, épen semmit sem tudott tenni. Sepsiszentgyörgyi Kelemen Lajos megyei tiszti ügyész ur Kézdi-Vásárhelyt jártában értesült a különös dologról, s felfogva azt, a mit a jótékony nőegylet nem tudott felfogni, 50 db sorsjegyet visszavett s elvállalta azoknak elárúsítását. Mi csak gratulálunk K. ur nemes gondolkodásához annyival is inkább, mert a mint értesültünk, a mai napon azoknak árát is elküldötte az általa megvásárolt 22 drbot az árvaláznak ajánlékozza.

— A kézdívásárhelyi oltár-egylet 1886. február hó 13-án a kézdívásárhelyi tanácsház dísztermében saját alapja javára álarozos tánczvizalmat rendez. Rendező bizottság: Id. Dávid Istvánné, Boeskor Mihály, elnökök; Dávid Antalné, Dávid Anna, Dávid Gyuláné, Ifj. Dávid Istvánné, Dávid Mari, Fejér Anna, Fejér Lukácsné, Landt Józsefné Novák Sándorné, Welreiter Györgyné, Wertán Mari, Bándi István, Borea Miklós, Császár Gergely, Dobay János, Erdélyi Károly, Fejér Antal, Fejér János, Fejér Károly, Hosszu Béla, Málnási Kristót, Nagy Dénes, Szenkovic Jenő, Vajna Károly, Wertán Béni, Wertán Gyula, Wertán István, r. biz. tagok. Belépti-díj személyenkint 1 frt. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók tek. Dávid Antal ur kereskedésében. Felülvezetés-köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Jelmezek Kósa Mózes urnál szerezhetők.

— Kovásznáról írják lapunknak, hogy ott a társadalmi élet az ideai farsang alatt szokatlan életiséget nyert. Fillérestélyeket rendeznek, melyek nagy látogatottságnak örvendenek. A tél beállta óta már hat fillérestélyt rendeztek, melyek közül az ötödiket Finta Jánosné és Gazda Emma, a hatodikat Sylvester Károlyné és Deák Katinka ur-hölgyek rendezték. A rendező hölgyek fáradhatatlan tevékenysége folytán mindkét estély szép sikert aratott.

— A gyergyószentmiklósi „Polgári olvasókör“ folyó hó 7-én tartja meg évi közgyűlését a kör helyiségében.

— Osdolán id. Zsögön József községi főbíró és Szász Gáspár adógyűjtő lemondása folytán két előjárói állás jött üresedésbe, mely állomások folyó évi január hó 27-én be is töltettek. A főbírói tisztre három pályázó közül közfelkiáltás útján, mint közbizalom és tisztelet tárgya, Lázár Dávid lett egyhangulag megválasztva. A főbíró előléptetése folytán üresedésbe jött első esküdti állomásra s ezzel összekötött köztörvénykeztetésre szintén egy tiszta jellemű fiatal embert emelt a közbizalom Molnár Istvánban. Osdolai.

— **A zágoni ev. ref. egyház** vagyonára vonatkozó, mult számunkban megjelent helyreigazításhoz pótlólag felkérés folytán kijelentjük azt is, hogy a nevezett egyház jelenleg kiadó pénzzel nem rendelkezik.

— **A hazai ipar és a vasutak.** A hazai iparnak a vasutak által az eddigénél nagyobb mértékben leendő igénybevétele tárgyában a közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumban hétfőn Ambrozovits Béla min. tanácsos elnöke alatt szakértői értekezlet volt, a melyen a nagyobb vasutakon kívül az orsz. iparegyesület s a budapesti kereskedelmi és iparkamara is képviselve voltak. Ambrozovits hosszabb beszédben fejtegette az értekezlet tanácskozásainak a hazai ipar emelésére kiható fontosságát s a tanácskozással megindíthatása végett az értekezlet elé terjesztette a részletes hivatalos statisztikai adatokat, hogy a megelőző években a vasutak mily mértékben vették igénybe a hazai ipart, valamint azokat a javaslatokat, melyek a hazai ipar nagyobb mérvű igénybevételenek módozataira nézve az országos iparegyesülettől s a kereskedelmi és iparkamarától a miniszteriumhoz ennek felszólítására beérkeztek. Az értekezlet beható eszmecsere után kimondotta, hogy mielőtt érdemleges tárgyalásokba bocsátkoznák, szükséges, hogy a vasutak által szükségelt összes ipari czikkek jegyzéke a különféle iparágak szerint csoportosítva egybeállítassék, s e végből albizottságot küldött ki, melynek feladata lesz egyttal javaslatot tenni oly iparágak meghonosítására, melyeket még nálunk nem gyakorolnak, de a melyeknek felvirágzása a vasutak nagyobb mérvű igénybevétele által várható.

— **A mult szombati** álarozos bárlról hozott tudósításunkból tévedésből kimaradtak: Kelemen Istvánné és leánya Ilona, Novák Sándorné és Száva Dávidné urhölgyek, kik szintén jelen voltak. Mit ezennel helyreigazítunk.

— **Nyilvános számadás és köszönetnyilvánítás.** A gyergyószentmiklósi „polgári olvasóköri” által folyó évi január hó 23-án rendezett tánczestélyi bevétele volt jegyekből 88 frt, felülfizetésekből 9 frt 50 kr, összesen 97 frt 50 kr. Felülfizettek: Csérgő Venczel 3 frt, Lázár Menyhért, Dr. Fejér Dávid, Blága Imre, ifj. Drotos János, Ferenczy Károly, Gencsy Alajos 1—1 frt, Drotos István 50 krt, mely szíves adományaiért fogadják a nyilvánosság terén is hálás köszönetünket. Gyergyó-Szeetmiklóson, 1886. jan. 27. A rendező bizottság nevében Kritsa Konrád titkár.

— **Az ivó Németország.** Németország átlag 1,998.000 hliter bort fogyaszt el. Literét 1 márka és 20 pf-be számítva, a kiadás körülbelül 239,760.000 márkát tesz ki. A sörfogyasztás Németországban 38,829.000 hliterre rug. A kiadást tehát, literét 20 pfennigbe véve, összesen 970,725.000 márkára tehetjük. Bár Bajorországból évente nagy mennyiségű italt szállítanak Észak-Németországba, mégis annyi marad még fönn, hogy fejenként 210 literre menő sörfogyasztást vehetünk fel. A pálinkafogyasztás 3,578.000 hektoliter alkoholt vagyis 7,156.000 hektoliter pálinkát tesz ki, fejenként majdnem 13,7 litert s átlag 70 pfenniget számítva literenként, apálinkafogyasztás 500,920.000 márkát nyel el s így Németországban összesen 47,983.000 hektoliter részegítő italra 1,711.405.000 márkát költenek, tehát fejenként 37,5 márkát s valószínűleg a nemzet bevétel 10—12 százalékát. Hogy a tulajdonképeni bortermelő államokban, Francia-, Olasz-, Spanyolországban, Portugálban és Ausztria-Magyarországban a borfogyasztás még sokkal nagyobb, mint Németországban, azt említenünk sem kell. Csak azt emlíjük fel, hogy az osztrák átlag ötször annyi bort fogyaszt, mint a német s hogy hivatalos kimutatás szerint Franciaországban a borfogyasztás 1870—1879-ig fejenként 100 litert tett ki, tehát mintegy 13-szor annyit, mint a németeknél. A sörfogyasztásban Belgium (fejenként 166 liter) és Anglia (126 liter) szárnyalja tul, Dánia körülbelül ugyanannyit (81 liter); a többi államok sörfogyasztása relative sokkal kisebb, pl. Ausztria-Magyarországban csak 31, Franciaországban 23 litert tesz ki fejenként. De azon magas átlag-számításból, melylyel Né-

metország e sorozatban szerepel, nem szabad a részesség elterjedésére következtetnünk. A nagymérvű alkoholfogyasztásnak főoka a keleti tartományrészek szegénysége, hol a nép nagy tömegének a pálinka az egyetlen elérhető élvezete és gyönyöre.

RÖVID HIREK.

A szabadságharc-szoborra a mult év végéig készpénzben 173,599 frt 93 $\frac{1}{2}$ kr gyűlt be, értékpapirokban pedig 213,588 frt 33 kr. — **Oroszország deficitjét** ez évre 96 millió rubelre számítják. — **Ezer mérföldet** röpiült nem rég egy postagalamb Floridából Newarkba. — **Leánykiállítás** tartanak minden Gyertyaszentelő napján egyik nápolyi templomban. A lelencház 18 éves növendékei talpig feketében az oltár elé térdelnek s várják, míg a férfiak közül valakinek megtetszenek, a ki aztán magát igazolva, rögtön oltárhoz vezet a választottat. — **Koleraesetek** fordultak elő Battagliában (Padua tart.); eddig 8 ember halt bele. — **Magyar zenére** tánczoltak egyik Páris melletti faluban. Az ottani lap dícséri Rigó Márton zenekarát s különösen lelkesül egy nótáért, mely színtie így kezdődik: „C'est sep lán vino világon“ (állitólal: „Csak egy kis lány van a világon“). — **Minden lakásban telefon!** Berlinben az új építkezéseknél ez most a jelszó, s minden lakást ép úgy elátnak már telefontal, mint fürdőkáddal, szoba-vízvezetessel és gázvilágítással. — **Elöntötte az árvíz** Sályi szatmármegyei községet. 120 ház összeomlott s már a templom falai is megrepedeztek. — **101 éves** asszony halt meg a napokban Pécsen. — **Munkácsy** legközelebb fogja bemutatni párisi barátainak „Mozart halála“ című új alkotását. — **Párisban** nagy történelmi kiállítást rendeztek, mely 100,000 frankot jövedelmezett Páris szegényei javára. — **Sajátságos betörő** járt a szepesmegyei márkusfalvi kath. templomban; minden szekérryft feltört, de semmi drágaságot nem vitt el, csupán a szentelt ostyákat. — **Megfojtotta** féltékenységből a nejét Vad László füzesgyarmati lakos. — **A táncz örültje.** Párisban egy előkelő fiatal grófnő minden éjjel elosont szülői palotájából s a leg-aljabb zughelyiségekben addig tánczolt, a mig ájultan rogyott össze. Miután nappal is zene nélkül örületesen tánczolt, elme-gyógyintézetbe szállították. — **Boszorkánypör** folyik az alsólendvai járásbíróaság előtt. Özv. Lelkes Mihályné bepanaszolta Póka Lászlót, a ki azt terjesztette róla, hogy „megverte a szemével“ az ő három tehenét. — **Nősülési mániában** szenved Szabolcsmegyében a geszterédi harangozó. Első feleségét lelökte a toronyból, a másodikat pedig bedobta a kutba. Ez utóbbit azonban az arra járó emberek kimentették. — **Munkástüntetés** volt a napokban Madridban. Mintegy 100 munkás a belügyminiszteri palota elé vonult és zajongva munkát kért. — **Dynamit-merénylettel** fenyegette Veressagint Budapest valamitkos bizottság. A fenyegető levelet azonban a művész nem kapta meg, mert már akkor elutazott Párisba. — **Hatszoros gyilkos.** Brüsszel környékén egy faluban egy iszákos ember kedden meggyilkolta nejét, sógornőjét, ennek férjét és három gyermekét. — **Egy francia** oly készüléket talált fel, melynek segítségével állitólal a vakoknak vissza lehet adni látóképességüket.

Nyilvános beszámolás.

A magyar sz. korona országai vöröskereszt egyesületének K.-Vásárhely vidéki választmánya 1886. január 30-án a k.-vásárhelyi tanácsház dísztermében a „Rudolf“ kórház által háboru esetére elvált 1000 forint ágy-alap javára e czélból alakult bizottsága által álarozos tánczvizigalmat rendezvén, annak nevében a n. é. közönség elé következő számadást van szerencsénk előterjeszteni:

I. Bevétele:

1. Előzetesen elárusított jegyekből 135 frt — kr.
2. A pénztárnál elkelte jegyekből 81 frt — kr.
3. Felülfizetésekből 33 frt 44 kr.
4. Czukrász és vendéglőstől 2 frt — kr.
5. Gyertyamaradványok értékesítéséből 2 frt — kr.

Összesen . 253 frt 44 kr.

II. Kiadás:

1—9. tételig igazolt számlák szerint 64 frt 68 kr.
Tiszta jövedelem . 188 frt 76 kr.

Felülfizettek: br. Szentkereszty Stephanie 2 frtot, br. Szentkereszty Irén 1 frtot, ifj. Jakab Istvánné bálelnőknő 5 frtot; Zayton Lázárné, Szabó Mózesné, Sáska Antalné, id. Dónáth József kir. törv. elnök, Benedek István őrnagy, Dr. Sinkovics Aurél, Kovács Ferencz gyógyszerész, Szabó Gyula adótárnok, Nagy Károly árvaházi igazgató, Kökösy Károly ügyvéd, Szűcs Károly kereskedő, Welnreiter György sergáaros, Csizsár József kereskedő, Bogdán Sándor bereczki kereskedő, Jákó Joáchim k.-sztléleki birtokos, Kovács Ferencz peselneki tanító 1—1 frtot; Prohászka Ferencz 60 krt; Török Sándorné, Pásztóhi Tibor, Dr. Pethő József és Jancsó Gyula kereskedő 50—50 krt; Mihály József 40 krt, Sükös Károlyné, Varga Vilmos és Kelemen Elek 20—20 krt, Hankó Iván 1 krt, Fejér Károly albiró 2 frtot.

Ezen kívül a bálteremben a csinos kis lantos maszk (Beczman K.) gyűjtött 2 frt 39 krt, az ügyes kedélyes spanyol cigányné 1 frt 44 krt.

Fogadják a tisztelt felülfizetők és gyűjtők az egyesület nevében őszinte köszönetünk nyilvánítását.

Hogy a bál úgy diszre, mint jövedelemre tekintettel fényes sikert aratott, első sorban a rendező-bizottság több ügybuzgó tagjának köszönhetjük, s azért kedves kötelességet vélünk teljesíteni, ha elismerésünk őszinte nyilvánítása mellett kitüntetjük Kovács Károlynét, Török Mariskát és Booskor Kálmánt, kik 50 frtot jegyek értékesítéséből s 9 frt 90 krt felülfizetésekből gyűjtöttek; továbbá Dobay Lajosnét, Benkő Mariskát és Borosa Miklóst, kik 31 frtot számoltak be jegyek árából s 1 frt 1 krt felülfizetésből.

Kiemeljük még Málnási Albinát, Székely Málvinát, kik a városn és vidéken személyes fáradozásaikkal tevékeny működést fejtettek ki; továbbá dr. Szacsavay Gyulát, Biskontini Pétert, Baka Mihályt, ifj. Dobay János lapszerkesztőt, Wertán Benit, Fejér Antalt, Nagy Dénes joggyakornokot, Erdélyi Károlyt, Száva Dávidot, kik buzgó fáradozásaikkal; Medvés Györgyöt és Fekete Gyulát, kik különösen a meghívók címzésével, összevissza nem zavarásával (?) a bál sikerének biztosítására lelkesen közreműködtek.

Hogy a bálban majdnem kivilágos kivirradtig élénkség, jó kedv általában mindenfelől jól mulatás uralgott, az részben a szünetig több élénkebb maszk szellemes társalgásának, de nagy részben a bál ifjuság, különösen a tisztos kereskedői ifjuság kedélyességének, lankadatlan tánczkedvének s azon udvarias előzékenységének tulajdonítható, hogy úgy a városi, mint a vidéki szép nőket (mert csak olyanokat láttunk) nem engedték pihenni.

Fogadják a tisztelt rendező bizottsági tagok szíves fáradozásukért és sikeres közreműködésükért ismételten őszinte köszönetünk nyilvánítását, úgy Csizsár József pénztáros is, ki a jegyek elárusítása s a számadás pontos vezetése körül tett fáradozásaiért elismerésünket méltán kiérdemelte.

K.-Vásárhelyt, 1886. február 5-én.

Ifj. Jakab Istvánné,

a bál volt elnöke.

Fejér Károly

albiró,

a bál volt elnöke.

KÖZGAZDASÁG.

Igazgatósági jelentés

a csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság 1885-ik évi üzleti működéséről.

(Folytatás.)

Az 1885. évi január havában tartott közgyűlés elé terjesztett 1884. évi vagyon, mérleg, teher alapján a visszleszámítolási összeg 53,603 frt 37 krral és a betéti összeg 59,888 frt 94 krral, összesen 113,492 frt 35 krral, igen magasan volt képviselve a 25,000 frt részvénytőkével szemben; ezen körülmény az újabb intézetekkel az olcsóbb kamattal

lett való összeköttetést nem engedte meg, sőt kedvezőtlen közgazdasági állapotok és a feszült pénzügyi helyzet folytán a már összeköttetésben levők közül is némelyek tartózkodóbbakká lettek.

A helyzet tarthatatlanságát igazgatóságunk fontolóra véve, elhatározta újabb 1000 drb 25 frtos részvény kibocsátását a t. részvény-társaságnak javaslatba hozni, minek alapján a mult 1885. évi márczius hó 20-án tartott rendkívüli közgyűlés ezen javaslatot elfogadván, újabb 1000 drb 25 frtos részvényt bocsátott ki s azáltal a társaság részvénytőkéje 50,000 frtra emeltetett. Ezáltal elérte intézetünk azon fontos czélját, hogy forgó tőke tekintetében mindig elég kedvező körülmények között volt; a másik, szintén lényeges czélt pedig, t. i. az olcsóbb kamattal melletti hitelt, a most beterjesztett 1885. évi zárszámadásnak szétküldése után reméli elérni.

S most, tekintve a lefolyt üzletek eredményét, örömmel kenstatáljuk, hogy dacára a jelzett feszült pénzügyviszonyoknak, eddigi éveink a fokozatos emelkedés évei voltak, forgalom és eredmény növekedett.

Igaz ugyan, hogy az 1885-ik évi zárszámadásban kimutatott osztalék-összegeből, 5747 frt 35 krról, a megelőző évi 3 frt 90 krt osztalékhoz hasonlítva, a régi részvények után 3 frt 82 krt s így 8 krral kevesebb jutott; ez azonban abban leli indokát, hogy a mult év márczius havában kibocsátott újabb 1000 drb 25 frtos részvény szelvénye is 1 frt 91 kros, illetve az osztalékösszegegy harmad része ezek beváltására fordíthatni határozottat, mely összegek úgy a régi, mint az új részvények 15-28% jövedelmének felel meg.

A tartalék-alapnak, mely az 1885. évben 7749 frt 84 kr összeget képvisel, ilyen teteemes növelése által, miután a tartaléktőke is a részvényesek tulajdona, igazgatóságunk épen a részvényesek érdekeit kívánta előmozdítani egyfelől, másfelől pedig azt, hogy az eddigénél nagyobb és olcsóbb hitel szerztessék, eszközöltessék.

Ezen elért eredmény azok előtt, kik nem egyedül önző egyéni érdekeiket kívánják előmozdítani, hanem tekintetbe veszik a közjó előmozdítását is, oly szép, hogy további bizonyítgatást nem igényel, s azt hisszük, hogy a t. közgyűlés és összes részvényesek helyeslő osztatlan véleményével is találkozik.

B) Az igazgatóság működése.

A pénztár ügyeit igazgatóságunk az 1885. évben 21 rendes, 4 rendkívüli s így összesen 25 ülésben igazgatta és vezette, melyhez hozzá járult az 1885. márczius 22-én az 1000 drb újabb kibocsátott részvény és ezzel kapcsolatosan az alapszabályok módosítása tárgyában megtartott rendkívüli közgyűlés.

S e helyen nem hagyhatjuk el annak felémítését, hogy a rendes igazgatósági ülések minden hónap 3-án és 18-án pontosan megtartattak.

(Vége következik.)

Felhívás

a bécsi első takarékpénztárral egyesített általános ápolási intézet (Allgemeine Versorgungs-Anstalt) részvényeseihez.

A nagyméltóságu cs. kir. osztrák belügyminiszteriumnak folyó évi január 20-án 1084. szám alatt kelt kibocsátványa folytán folyó évi márczius 1-ső napjára a Bécsben tartandó általános ápolási intézet nagygyűlésére az intézet részvényesei meghívtnak.

Ezen gyűlésnek egyik legfontosabb tárgya, az enquete-bi otttság által beadott előterjesztések egyik pontja szerint, nyolcz választmányi tagnak megválasztása.

Ezen nyolcz választmányi tagnak feladata leendő:

1. az enquete-bizottság előterjesztése alapján az általános ápolási intézet szervezése;
2. az általános ápolási intézet és takarékpénztár között a szaporulatokra (Dotations-Ueberschusse) vonatkozólag leendő leszámolás;
3. a két intézet közt létező anyagi viszonyok felett tanácskozni.

Ezen nagygyűlésen résztvenni kívánó férfi részvényesek személyesen köteleztetnek megjelenni, míg a női részvényesek csakis meghatalmazottjaik által vehetnek részt abban.

Minden megjelenni kívánó férfi részvényes annyi női meghatalmazást fogadhat el, a mennyi részvényénél fogva szavazati jogosultsága van. Hogy ki-kennyi szavazati jogosultsággal bírand, azt betekinthesi mindenki Brassóban tek. Dr. Mayer bécsi takarékpénztári bizományos urnál.

Ennélfogva felhivatlak az általános apó-lási intézet t. részvényesei, a kik a Bécsben folyó évi március 1-én tartandó nagygyűlésen részt kívánnak venni, igyekezzenek folyó hó 12-ig Brassóban tek. Dr. Mayer bizományos urtól a Renten- és Interimsschein-jaik bemutatása mellett igazolványi jegyeiket — a női részvényesek e mellett egy levélmintát, melyekért semmi díj nem jár — kivenni, s ezen igazolványi jegyeiket a férfi-részvényesek igyekezzenek ugyan folyó hó 25-ig Bécsben az intézet igazgatóságához beadni, honnan a gyűlésben a meghatalmazás folytán átruházott mennyiségű szavazattal leendő éltetési jogot biztosító igazolvány fog kiadni.

A női részvényesek meghatalmazottjaik által ezen gyűlésben mindannyian résztvehetnek, s ha netalán nem találkoznék annyi és oly férfi részvényes, hogy a női részvényesek meghatalmazásait elfogadhatná vagy a gyűlésben épen senki meg nem jelenék, azon esetben a végeredményhez közelítő tgy érdekeltsége folytán a tisztelt nő részvényesek a tek. Dr. Mayer bizományos urtól nyerendő igazolványi jegy hátlapján irt meghatalmazást, valamint az a mellett kapandó levélmintát csakis névaláírásaikkal ellátni, egyéb hézagok kitöltésétől tartózkodva, folyó hó 15-ig okvetlen alulirtoz postán bérmentve megküldeni, hogy folyó hó 19-ig a gráci védegyelet elnöke Bárány Kavanagh urhoz megküldhessem, ki aztán gondoskodni fog a meghatalmazások átruházásáról.

A cél az, hogy ha a férfi részvényesek testi gyengeség vagy anyagi viszonyok miatt személyesen a gyűlésben meg nem jelenhetnek, legalább a női részvényesek meghatalmazásaik által a gyűlésben minél több szavazatot biztosíthassanak.

Kézdi-Szentlélek, 1886. február 3.

Könczei Albert.

A kézdívásárhelyi takarékpénztár 1886. jan. havi üzletforgalmának kimutatása. Bevételei: pénztár-készlet 1886. január hó 1-én 9999 frt 33 kr, betéti számlán 109 tételre

7396 forint 32 kr, váltókölesön-számlán 130,168 frt 50 kr, előlegkölesön-számlán 160 frt, zálogkölesön-számlán 143 frt, jelzálogkölesön-számlán 5099 frt, kamatkölesön-számlán 2645 frt 02 kr, illeték-számlán 1318 frt 06 kr, részvényátíratási díj-számlán 11 frt, kezelési költség-számlán 80 frt 80 kr, visszleszámitolt váltó-számlán 823 frt 27 kr, tisztí előleg-számlán 15 frt, ügyész költség-számlán 28 frt 49 frt, vegyes államdíj-számlán 1 frt 88 kr, visszváltókamat-számlán 4 frt 70 kr, 10 százalékos betéti államdíj-számlán (a folyó kamatok után) 10 kr; összesen 157,884 frt 47 kr. Kiadás: betéti számlán 107 tételre 14,454 frt 39 kr, betéti folyó kamat-számlán 80 kr, váltókölesön-számlán 127,600 frt, előlegkölesön-számlán 120 frt, zálogkölesön-számlán 228 frt, jelzálogkölesön-számlán 5020 frt, kifizetett osztalék-számlán 7 frt, kezelési költség-számlán 53 frt 48 kr, visszleszámitolt váltó-számlán 370 frt 18 kr, ügyész költség-számlán 20 frt 99 kr, vegyes államdíj-számlán 1 frt 15 kr, visszváltókamat-számlán 848 frt 74 kr, 6 százal. kamatszámlán 16 frt 12 kr, 10 százal. betéti államdíj-számlán 924 frt 95 kr, többek számláján 1200 frt, tisztí fizetés-számlán 186 frt 66 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 8 frt 26 kr, pénztár-maradvány 1886. január hó 31-én 6823 frt 75 kr; összesen 157,884 frt 47 kr. Kézdi-Vásárhelyt, 1886. febr. 1-én. Benkő Gyula, könyvelő.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Február 5-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	101.50
Magy. papírdárdék 5%	93.60
Magyar vasúti kölesön	152.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	99.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	126.50
M. keleti vasúti államköt. III.	113.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.—
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	104.—
Temes-bánati földterher. kötvény	103.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	103.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.—
Magyar nyeresemény-sorsjegy kölesön	118.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	123.50
Osztrák járadék papírban	84.20
Osztrák járadék ezüstben	84.25
Osztrák járadék aranyban	112.25
1860. államsorsjegyek	140.50
Osztrák-magyar bankrészvény	870.—
Magyar hitelbank-részvény	306.5%
Osztrák hitelintézet-részvény	299.20
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.91
20 frankos arany	10.—
Német birodalmi márka	61.90
London (2 havi váltókért)	126.35
20 márka arany	12.38

Felelős szerkesztők:

Ily. Dohay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

* Budapest Török J. gyógyszer-tárában. Kovásznán Grosz Károly gyógyszer-tárában. Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában.

Sz. 454—1886.

Arverési hirdetmény.

Bitá község szesz és szeszese italok árulhatásának joga az 1886-ik év ápril hó 24-től számított három egymás után következő évre kiadandó lévén, annak árverés után leendő bérbe adása f. évi ápril hó 4-én d. e. II órára tűzött ki.

Az árverési feltételek alattírtánál, valamint a körjegyzői irodában bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhelyt, 1886. január 27-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 24—1886. eln.

HIRDETMEY.

K.-Vásárhely város és a Kanta közt lévő köhid egészen újra építése f. évi február 14-én a tanácsháznál árlejtés után ki fog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt; a vállalkozók kötelesek az árlejtés előtt 10 százalékos bantpénzt a polgármester kezéhez le tenni.

A további feltételek a hivatalos órák alatt és a tervrajz is a polgármesteri irodában megtekinthetők.

Zárt ajánlatok is el fogadtatnak az árlejtés megkezdése előtt.

K.-Vásárhely, 1886. január 27-én.

Szőcs József,
polgármester.

3—3

Hankó László piacon emeletes házából Kézdi-Vásárhelyt Szentgyörgy naptól az emeleti lakás istállóval és bolthelyiséggel, úgy a kovácsszerben 3 szoba-, konyha-, istálló- s kovácsműhelynek használható nagy udvarral ellátott telek kiadó. — Értkezhetni a tulajdonosnál.

Kölesön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm után egy fővárosi hitelszövetkeztől 100 frttól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány után visszafizetendő 6 százalékos személy-hitel-kölesönt. Minden 100 frt kölesön-összeg havi 2 frt betétet törlesztethető.

5%-os bank-kölesön

közvetített földbirtokra 400 frttól kezdve 2000 frtig, 17 évre 5% tőketörlesztéssel, 2000 frttól kezdve egy millióig 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel. Községi kölesön 40 évre 1% tőketörlesztéssel. Jó anyagból épített városi bérházakra 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel. Házkölesönnél az előírt becslési költség előre leteendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak szerény díjazás mellett eladás, esetleg előleg beszerzése végett.

Birtokeladás vagy vétel közvetítése előleg, illetőleg határozott provísió mellett elvállaltatik.

Ügynökök tisztességes provísió mellett működésre felkérhetnek.

Válasz és portóköltség fejében 30 kr levélbélyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

1—*

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömöri-ut 37. sz. I. em.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

A l l o m á s o k		303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.	A l l o m á s o k		303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
				Délután					
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			12.50	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12		10.02
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	Reggel		1.09		(ind. érck.)	12.37		6.00
Botfalva	(érk. ind.)	6.22		2.27	Tóvis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(ind. érck.)	2.11		7.43
Földvár	"	6.45		2.55	Nagy-Enyed	(ind. érck.)	2.31		8.00
Mogyorós	"	7.01		3.19	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érck. ind.)	2.54		8.29
Apáca	"	7.19		3.38		(ind. érck.)	3.35		9.12
Köpecz	"	7.33		4.17	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érck. ind.)	3.36		9.32
Agostonfalva	"	7.54		4.36		(érck. ind.)	4.09		10.23
Alsó-Rákos	"	8.01		4.47	Kolozsvár (vendéglő)	(érck. ind.)	4.11		10.32
Homoród	"	8.19		5.08		(érck. ind.)	5.56		12.59
Kacsa	"	8.45		5.42	Nagy-Várad (vendéglő)	(ind. érck.)	6.08	6.08	—
Bene	"	9.01		6.02		(érck. ind.)	10.37	9.13	—
Erked	"	9.22		6.33	Budapest	(ind. érck.)	10.51	9.18	311. omn.-v. 10.37
Héjasfalva	"	9.43		7.01			6.00	2.10	10.05
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	10.10		7.37					
Medgyes	(ind. érck.)	10.29		8.01					
		10.39		8.21					
		11.54		9.43					

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibuszvonat.

Nyom. Szabó Albertnél, Kézdi-Vásárhelyt.